

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۶/۲۰

شاه ولی ارین

اخ، چې زدکړي نه وای! (لنډه کیسه)

پرون یې پوښتنې ته تللی وم. زینت زیات ناروغ و. درې میاشتي مخکې مې چې لیدلی و ډیر بدل شوی و. شونډې یې په کراره خوځولې، سترگی یې داسې رپېدې لکه باد چې پانه بنوروي او یوه - یوه اوبنکه ورنه څڅیده. تر روغېر وروسته یې په کراره راته وویل:

خدای دی راوله، په زړه کې مې داسې گرځېدل چې گلدين درپسې درولېرم، راودی غواړم چې د خپل زړه درد د سره شریک کړم، خو هغه خوارکی هم دومره په کاروبارکې اخته دی چې هر څه هیروي.

کمین گله، یاره. ته خو بختور یې، خدایتعالی ټول زامن درکړي دي.

سره له دې چې ستا کریم گل له شورویانو سره د جهاد په لارکې شهید شو، نورگل تر اوسه تری تم دی، سید گل طالبانو مور مړو په زور او جبر در څخه بوته او د امریکایانو پر خلاف یې جنگوي. هغه جهاد چې د روسانو پر ضد افغانانو تر سره کړ، په سلگونو خپل هیواد وال یې د کافر، کمونست، معلم او مامور په نومونو ووژل، خو اوس د هغه جهاد مشران ماسکو ته ورځي او د کمونستانو د رهبر مړي ته د گلو گپدی رډي.

ډیر کسان چې د هغه جهاد او د طالبانو د دغه جهاد په اصلی هدف او مانا یې سر نه خلاصیږي، نو ستا درېوارو زامنو ته خو د اسلام او دین د شهیدانو او غازیانو په سترگه گوري.

مگر دا بیچاره، ناپوه او بیسواده ولس تباہ شو، خو د جهاد مشران تر ستوني پورې ماره شول، اولادونه یې په بهر کې مزی او چرچي کوي.

ثمر گله یاره، د زړه حال هر چاته ویلی نه شم. زه خو سم تباہ شوم، وشرمیدم، خدای تعالی هم راباندی رحم نه ده کړی. د دی پر ځای چې یې زامن راکړي وای، د لونیوځواند یې کړم او هغه هم د خدای له قهره په داسی وخت کې پیغلوتې شوي چې زموږ له سیمی او کلي نه انصاف، انسانیت ورورگلوي او د کلیوالي ژوند صمیمیت تینسته کړي او ځای یې، زور زیاتي، ظلم او ناروا نیولی دی.

یوه لور مې کوتره چې ۱۴ کلنه شوه، بزرگ مجاهد قوماندان راته مخ کې خط کش کړ او ویې ویل: «زه مجاهد یم د الله د رضا له پاره مې جهاد کړی روسان مې وژلي، غازی یم د دي کلي نه مې دفاع کړي او د دي کلي هر څه زما غنیمت دي، نو ځکه کوتره نکاح کوم. که چیرې ته دا راسره ونه مني، نو ته مرتد او د جهاد ضد یې مرگ دي مباح دی.»

ډیرې مندې مې ووهلي هیچا مې غږ وانورید، د شپې له خوا مې هر څه خپل پریښول ما ویل چې یوازې به خپل ناموس او لوني خوندي کړم، خو د قومندان کسانو ونیولم دومره یې ووهلم چې اوس د ملا د هډوکو د درد له لاسه کړېرم.

رډي - رډي مې کتل، لور یې رانه بوتله او په زور یې ځانته نکاح کړه.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولی

نازو خو چې له بنکلانه مور ورته هوسی ویل او نوي شپارس کلنه شوي وه، هغه بل جهادي قومندان ميرک بي له پوښتنې د شپې د وسلو په زور رانه بوتله او ځانته يې واده کړه. هيچا د هغې خوارکي چيغې او نارې سوري وانورېدې.

زما گناه يوازي دا وه چې زده کړې مې کړې وې او په اولادونو مې هم ليک لوست کړی و. کورنۍ، جامو او کړو وړو مې د هغو له کليوالي ژوند سره توپير درلود، ما بايد ښاري ژوند کړی وای، خو په ښاري ژوند کې هم د همدوی لندغرو او غلو انډپوالنو ارام ژوند پر خلکو را تنگ کړی و، زه هم مجبور شوم چې کلي ته بيرته ولاړ شم.

ستونزه دا وه چې هر چا، حتا زما نږدې خپلوانو هم ماته د پردو په سترگه کتل، ټولو رانه کرکه کوله، ما بله لار نه درلوده، يوازي مې د درې نورو لونو، سپرغی، ورمې او هيلې د راتلونکي له پاره سوچ وکړ چې که وشم کولای دوی خو د دې ځناورو له منگولو راخلاصې کړم.

وروره، ستا مشورې ته اړ يم او که اړتيا شوه نو يو څه مرسته به هم راسره وکړي.

وه کمين گله اوس ته راته ووايه چې څه وکړم؟. خوښ خو په دې يم چې زما ستونزه دې لږه کړه او خپله دې خوا راپيښ شوي.

خير دې نصيب شه شيردله وروره.

دا خو ستا کومه گناه نه ده چې تا او ستا اولادونو زدکړې کړې دي، دا د دې خوارو، بيچارو او نادانه کليوالو ستره تيروتنه ده، چې د يوه ليک د لوستلو له پاره به ولسوالۍ ته ورتلل، مگر نن يې د کور تر څنگ ته او ستا اولادونو دغه ستونزه ورته له منځه وړي ده. دغه جاهلان ستا او ستا د کورنۍ پر ارزښت نه پوهيږي.

ريښتيا وايي شيردله، زه هم درسره مرسته کوم د دې پاتې درې لونو ژوند دې له دې ځناورو وژغوره، تر څو چې د دې ظالمانو ظلم او بي رحمي روانه وي، هيڅوک به د هوساينې سا ونباسي.

شيردل خپل هست او بود ټول خرڅ کړل، يو څه مرسته کمين گل هم ورسره وکړه، د معلوماتو له مخې ايران او بيا ترکي ته ولاړ.

کمين گل داسې وايي: «يو څه موده وروسته مې د يو تلویزيوني چينل له پردې نه داسې بوگنونکی خبر واوريد چې يوه افغانه کورنۍ: خاوند، ميرمن او درې لوني چې غوښتل يې له ترکيې نه يونان ته لاړه شي، د يونان په اوبو کې يې بېرې ډوبه شوي چې له امله يې ډير کسان او دغه کورنۍ ته مرگ ژوبله اوښتي او مري يې کابل ته ليرل شوي دي.»

دغه خبر ځکه کت مټ ماته په سترگو کې ودريد چې د شيردل د کورنۍ د ژوند انځور وو.

د شپې هيڅ خوب رانغې، سهار وختی مې د کابل په لور حرکت وکړ، هغه روغتون ته چې مري په کې ساتل شوي وو، په ډيرې بې صبرۍ سره ورغلم، چې ومې ليدل خبره ريښتيا وه.»

چې په جنازه مې يې سترگې ولگېدې، په زړه مې کې تېر شول چې انډيواله دا هر څه دې له زدکړو درپيښ شول،

اخ چې زدکړی نه وای!

پای